

לימוד לעילויי נשמתו של אבי מורי

גדעון בן אריה ויונה רוזנר ז"ל

May 7, 2022
6 Iyar 5782
Temple Beth Am

Mishnah Bava Batra 8:1

(1) **There are** family members who both **inherit** from **and bequeath** to each other upon their respective deaths; **and there are** those who **inherit** from certain relatives **but do not bequeath** to them; and there are those who **bequeath** to certain relatives **but do not inherit** from them; and there are those who, despite being relatives, **do not inherit** from **nor bequeath** to one another. The mishna lists those referred to above. **And these both inherit and bequeath: A father** with regard to his **sons, and sons** with regard to their **father, and paternal brothers**; all **inherit** from one another **and bequeath** to each other. **A man** with regard to his **mother, and a man** with regard to his **wife, and sons of sisters**, i.e., nephews born to the sisters of the deceased, all **inherit** from their respective relatives **but do not bequeath** to them. **A woman** with regard to **her sons, and a woman** with regard to **her husband, and maternal uncles**, all **bequeath** to their respective relatives **but do not inherit** from them. **And maternal brothers**, despite being blood relatives, **do not inherit** from each other **nor** do they **bequeath** to one another, as they are not considered relatives for the purpose of inheritance.

משנה בבא בתרא ח'א'

(א) יש נוחלין ומנחילין, ויש נוחלין ולא מנחילין, מנחילין ולא נוחלין, לא נוחלין ולא מנחילין. ואלו נוחלין ומנחילין, האב את הבנים והבנים את האב והאחין מן האב, נוחלין ומנחילין. האיש את אמו והאיש את אשתו, ובני אחריות, נוחלין ולא מנחילין. האשה את בניה והאשה את בעלה ואחי האם, מנחילין ולא נוחלין. והאחים מן האם, לא נוחלין ולא מנחילין:

Mishneh Torah, Inheritances 6:2

if a person states: "So-and-so is my firstborn son, he should not receive a double portion," or "My son so-and-so should not inherit my estate together with his brothers," his statements are of no consequence. Similarly, if he says: "Let so-and-so inherit my estate" when the dying man has a daughter, or "Let my daughter inherit my estate" when he has a son, his statements are of no consequence. And similar laws apply in all analogous situations.

משנה תורה, הלכות נחלות ו'ב'
(ב) לְפִיכָךְ הָאֹמֵר אִישׁ פְּלוֹנִי בְּנִי בְּכוֹרִי
לֹא יִטַּל פִּי שְׁנַיִם. אִישׁ פְּלוֹנִי בְּנִי לֹא
יִירָשׁ עִם אָחָיו. לֹא אָמַר כָּלֹם. אִישׁ
פְּלוֹנִי יִירָשֶׁנִּי בְּמָקוֹם שֵׁשׁ לוֹ בֵּת. בֵּתִי
תִירָשֶׁנִּי בְּמָקוֹם שֵׁשׁ לוֹ בֵּן. לֹא אָמַר
כָּלֹם. וְכֵן כָּל כִּיּוֹצֵא בְּזֶה. אֲבָל הָיָה לוֹ
יֹרְשֵׁי רַבִּים כְּגוֹן בָּנִים רַבִּים אוֹ אָחִים אוֹ
בָנוֹת וְאָמַר כְּשֶׁהוּא שָׁכִיב מֵרַע פְּלוֹנִי
אָחִי יִירָשֶׁנִּי מִכָּלֵל אָחִי אוֹ בֵּתִי פְּלוֹנִית
תִירָשֶׁנִּי מִכָּלֵל בָּנוֹתִי דְּבָרָיו קִיָּמִין בֵּין
שָׂאֵמַר עַל פֶּה בֵּין שְׂפָתַי בְּכֹתֵב. אֲבָל
אִם אָמַר פְּלוֹנִי בְּנִי יִירָשֶׁנִּי לְבָדוֹ אִם אָמַר
עַל פֶּה דְּבָרָיו קִיָּמִין. אֲבָל אִם כָּתַב כָּל
נִכְסָיו לְבָנוֹ לֹא עָשָׂהוּ אֵלָּא אֶפְסָרוֹפּוֹס
כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ:

